

Fram- tids- tro

Svenska kyrkan 
SKARA PASTORAT

Från Svenska kyrkan
till alla hushåll
i Skara pastorat
#2/2022



*"Jag känner
mig buren!"
En kyrkvårds
berättelse.*

s 6

*Varnhems
klosterkyrka
återöppnad*

s 9



↑ **Krig i Europa.**
På Stora Ekeberg
bor hundratals
flyktingar i alla åldrar.
Svenska kyrkan är
där och stöttar både
materiellt och andligt.
Sid 4.

Att vara kallad

I skrivandets stund har det just varit Ärkebiskopsval. Fem kandidater har känt kallelsen till uppdraget, ja kanske var det fler, men dessa fem hade tillräckligt med förtroende för att från nomineringsvalet komma att bli valbara. Vem som till sist får ansvaret och uppdraget att företräda Svenska kyrkan som Ärkebiskop, är när du läser detta troligtvis klart. Vi ber om kraft och ledning för den som valts och för hela Svenska kyrkans framtid. Må Herren leda oss med vishet, kärlek och kraft.

ATT VARA KALLAD och stå i tjänst återkommer flera gånger i detta nummer av Framtidstro.

Kallelsen att vara präst i nya uppdrag, kallelsen att vara kyrkvärd och till att hjälpa och stödja andra. Kallelsen att hjälpa flyktingar på Stora Ekeberg. Att ge hopp, kraft och framtidstro där tillvaron slagits sönder av krig och förluster. Kallelsen att som konstnär berätta överlevandes historia. Kallelsen till tjänst för mänsklighetens skull.

EN KALLELSE SOM VI ALLA HAR oavsett uppdrag är kallelsen till en person. Jesus kallar oss in i en djupare relation med sig. En relation där Gud ger av sig själv, sin Helige Ande, hjälparen och vägledaren som aldrig överger, som alltid vill dig väl och som vill att dina gåvor och din personlighet skall

komma fram, att du skall få blomma.

Den andra kallelsen som gäller oss alla är kallelsen till gemenskap. En gemenskap där alla får rum, där vi får vila och kraft att bära varandra. Där vi kan få fördjupad tillit och förnyat hopp för framtiden. Det är kyrkans gemenskap, Kristi kropp. ”Kom till mig alla ni som är tyngda av bördor, jag skall skänka er vila” säger Jesus till oss i Matteus evangeliet.



Foto: Anna Tengler

ATT SEDAN LEVA i och av den relationen är allas vår kallelse och den levs just där du befinner dig. På ditt jobb, din skola, i ditt hem, med dina vänner. Ja inte minst det viktiga uppdraget att vara någons vän. Just där

du är i livet står du i livets tjänst. Just där är Gud också helt nära dig med löftet att aldrig överge. Han har kallat dig och kallar dig ständigt till sig för att förnya ditt liv, din tro och ditt hopp för framtiden. För att fylla dig med en kärlek som du får dela med andra.

NÄR FRAMTIDEN känns osäker och kanske också hotfull så får vi påminna varandra, uppmuntra varandra att lita till det löftet! Gud är med dig!

Robert Lorentzon

Kyrkoherde i Skara pastorat och Domprost

Predikoturer och kalender hittar du på webben

✦ Predikoturer och andra aktiviteter hittar du på pastoratets hemsida: www.svenskakyrkan.se/skara ■

Foto: Marina Larsson



Sommarkyrka i Skara domkyrka

✦ Mellan 1 och 31 juli, måndag till fredag, är alla varmt välkomna att vara med på våra guidningar och barnaktiviteter. Guidningar lördag och söndag. För tider se hemsidan och information i domkyrkan. ■

Sommarmusik i Domkyrkan

Musik i sommarkväll

28/6 kl 18.30 – Stina Andersson och Gustaf Johansson, sång, piano, orgel och dragspel.

5/7 kl 18.30 – Nelly Nyberg, sång och Åsa Nyberg, piano

12/7 kl 18.30 – Vokalgruppen Fyrton

19/7 kl 18.30 – Klockspelskonsert, Reibjörn Carlshamre

26/7 kl 18.30 – Rebecka Wallroth, sång och Sebastian Henriksson, piano och flöjt.

2/8 – Stina Jakobsson, sång och Benjamin Kjell, orgel och piano.

9/8 kl 18.30 – BrassUnit

Mässa där avtalet med vänstiftet i Bayern förnyas

✦ Lördag 18/6 manifesteras Skara stifts samarbete med den Evangeliska Lutherska kyrkan i Bayern, Evangelisch-Lutherische Kirche in Bayern. Detta sker med en mässa kl 10.00 i Skara domkyrka där ett vänstiftsavtal förnyas och skrivs under.

I mässan medverkar biskop Åke Bonnier och domprost Robert Lorentzon, biskop Heinrich Bedford-Strohm predikar. Det blir en enklare samling med förtäring och kyrkkaffe efter. ■

Midsommarhelgen

Midsommarafton, 24/6

Axvalls församlingshem

Kl 10.00 Midsommarfirande. Vi klär midsommarstången tillsammans och sedan dansar vi in midsommaren. Enkel servering.

Norra Lundby kyrka

Kl 22.00 Musik och lyrik, Maja och Johan Ekenvärn, sång, fiol, orgel och piano.

Midsommardagen, 25/6

Härjevadskyrkan, Fornbyn, Skara

Kl 11.00 Friluftsgudstjänst, tag med stol och kaffekorg

Fornstugorna, Synnerby

Kl 14.00 Friluftsgudstjänst

Ölanda kapell

Kl 16.00 Friluftsgudstjänst, Varnhems kyrkokör, tag med fikakorg

Johannes Döparens dag, 26/6

Skara domkyrka

Kl 11.00 Högmässa – Komminister Carl Eric Ericsson välkomnas.

S:ta Annagården

Kl 18.00 Gudstjänst

Varnhems klosterkyrka

Kl 11.00 Högmässa

Skärvs skola

Kl 14.00 Friluftsgudstjänst, Varnhems kyrkokör



↑ Det har just varit mässa. Efteråt bjuds alla på hembakta bullar och kaffe av Svenska kyrkan och kyrkans volontärer.

↑ Mässa firas med pastoratets präst Emanuel. Helena Broshko översätter till ukrainska. I förgrunden sitter tre kompisar och gör sina läxor.

↑ En mycket viktig resurs i kyrkans arbete med de ukrainska flyktingarna är Helena Broshko. Hon har sitt ursprung i Ukraina och arbetar i vanliga fall som husmor hos Svenska kyrkan i Skara. Nu är hon på Stora Ekeberg på halvtid, som tolk och sjuksköterska. Människorna här flockas runt Helena och hon tar hand om dem och hjälper dem med alla slags frågor.

Flykten till Skara

Text & foto: John Fahlnaes

Det brinner i östra Europa. Från ordning till kaos på några ögonblick och plötsligt är miljontals européer på flykt. Några hundra av dem bor på Stora Ekeberg, där också kyrkan är på plats för att hjälpa.

Korridorerna på flyktingförläggningen Stora Ekeberg utanför Skara är återigen fyllda av helt vanliga människor som utan förvarning ryckts ur helt vanliga liv. Plötsligt bor de tillsammans med människor de inte känner i ett främmande land, utan tillhörigheter och utan att veta vad morgondagen bär på.

Ingela Tidqvist Karlén och Åsa Wikman är diakoner i Skara pastorat. Jag träffar dem för att få reda på hur just Svenska kyrkan utifrån sitt kristna perspektiv agerar och

bidrar i denna mycket obehagliga situation.

Hur ser flyktingsituationen i Skara ut nu?

– De flyktingar som kommit till Stora Ekeberg har placerats av migrationsverket, inga flyktingar finns inne i Skara. Just nu är 360 personer här och ytterligare 100 är på väg hit. Av de som har kommit hittills är 129 barn. Alla barn i skolåldrarna kommer att gå i skola i kommunen. Barn upp till sju klasser går i Axvall och de äldre barnen går på högstadiet och gymnasiet inne i Skara. Först



↑ Intresset för volontärarbete är stort. Ann Ronge, här med maken Erik, vill hjälpa till med musiklek någon gång i veckan. Ann har fått ett piano av en musikaffär i Skövde.

↑ Med hjälp av Google Translate berättar tjejkompisarna från Ukraina lite om vad de tycker om Sverige.

går barnen i en förberedelseklass och sen går de in i vanliga skolklasser, berättar Ingela.

Vad gör Svenska kyrkan i Skara för att hjälpa och stötta de som kommer hit?

– Vi samordnar volontära insatser och arbetar i ett nätverk med olika instanser: Migrationsverket, Bräcke diakoni, boendet här på Stora Ekeberg, Rädda Barnen och Polisen. Nätverket uppdaterar oss på läget, vad som är på väg att hända, hur stort in- och utflödet av flyktingar är.

– Svenska kyrkan är på Stora Ekeberg två förmiddagar i veckan med ganska många volontärer. På torsdagar är det *mötesplats*, en möjlighet att träffas när vi fikar tillsammans och för barnen finns möjligheter att få skapa. Då lyssnar vi även av vilka behov som finns. På fredagar firar vi *mässa* och efteråt serverar vi kyrkkaffe och umgås.

Hur upplever ni mötet med de som bor här?

– Det är försiktigt positivt, kan man säga. De som är här kom ju väldigt nyligen och de försöker nu orientera sig i sin nya tillvaro, så det finns förstås en viss försiktighet när

man söker kontakt. Men det finns också en längtan efter att förstå mer av hur samhället fungerar och att lära sig svenska, säger Åsa.

Hur arbetar kyrkan med volontärer?

– Intresset för att arbeta volontärt är stort! Det är jättemånga som vill göra *gott!* Många ringer oss och vill göra något för flyktingarna och undrar om vi kan organisera.

Inom Svenska kyrkan försöker vi samordna volontärer som inte redan hör till en förening. Föreningar som vill arbeta volontärt är välkomna att höra av sig till Camilla Helander på Skara kommun, som sköter den samordningen, berättar Åsa.

– Det handlar om så många olika sorters insatser som människor vill bidra med och det finns gott om fantasi, fortsätter Ingela.

–Veckan före påsk startade en gympagrupp som leds av en pensionerad idrottslärare. Och idag var det en pianolärarinna som vill erbjuda musikgrupper för barn och hon har till och med lyckats få ett piano skänkt hit av en musikaffär i Skövde, berättar Åsa.

Varför är viljan att hjälpa så stark?

– Folk är helt tagna av att vi har krig i Europa och att människor från Europa flyr till vårt land. Man känner sig drabbad av situationen. Då vill man ställa upp och visa sin kärlek och omtanke på alla sätt, säger Ingela.

Vad är unikt för Svenska kyrkan här?

– Kyrkans roll är att möta människor i kris. När man är i kris och har lämnat ett krig och kanske även människor bakom sig, så mår man ju ganska dåligt. Vi ser även till de existentiella behoven och kan möta upp där. Vi kan till exempel erbjuda gudstjänster och vi har även bussat människor in för ljusständning i domkyrkan, avslutar Ingela. ■

Jag känner mig **buren!**

Text & foto: John Fahlnaes

Är man kyrkvärd har man ett av kyrkans äldsta uppdrag. Häng med på en spännande intervju med Tomas Ernås, som delar med sig av tankar om vad kyrkan är, hur vi alla kan bidra och om hur det var när han togs i anspråk av Gud.

Kyrkvärdens ämbete anses vara den äldsta funktionen för frivilliga inom den kristna kyrkan. Ett förtroendefullt uppdrag och redan på 400-talet hade kyrkvärdarna i Rom ett omfattande ansvar. I Sverige har man hittat runristningar med ordet "kyrkvärd" från 1100-talet och i den äldre Västgöotalagen står att läsa: "Två skola kyrkovärdarna vara, och prästen den tredje". Ungefär vid den tiden byggdes Västra

Gerums kyrka och i den är Tomas Ernås kyrkvärd. Det är en ljuvlig vårdag när jag står vid en av kyrkans vitkalkade väggar i solens värmande sken och väntar på Tomas.

Inte en vanlig intervju

En bil parkerar utanför kyrkogårdsmuren. Ut kliver en man med en klar blå blick och ett stort varmt leende. Tomas, så klart.

Vi befinner oss mitt bland än så länge bruna åkrar och risken för förväxling är låg. Han vinkar och hälsar. Så öppnar han bilens bakre passagerardörr. Ut kommer Tova. Tomas arbetar som personlig assistent och Tova har fått följa med idag. Tova har Angelmans syndrom och ser livet ur ett helt annat perspektiv. Tomas håller i Tova, guidar henne när hon går framför honom, tar bort hennes händer när hon lägger dem på hans ansikte. Och hela tiden ler han och pratar glatt med mig. Jag förstår att det här inte kommer att bli en vanlig intervju. Och jag känner direkt att Tomas har något särskilt.

Vi ställer oss inne i kyrkan. Det är enklast så. En mycket vacker kyrka och Tova får ta plats i en av bänkarna.

– Här har det suttit folk sen 1100-talet och tänkt samma tankar som jag, säger Tomas.

En bibel i en plastpåse i fickan

Tomas har en brokig bakgrund. Redan som barn kände han sig annorlunda. Full av energi. Skolan blev stökig. Men som barn gick han i kyrkan med sin farfar som var präst och med sig på resan genom livet fick han en barnatro. När barndomen övergick i vuxenliv dalade kyrkobesöken, men något stannade kvar hos Tomas.

– En sak har alltid varit viktig för mig: en liten fickbibel som jag burit i min ficka, i en plastpåse, tillsammans med en gradskiva och en kompass, berättar Tomas.

– Fråga mig inte varför, säger Tomas. Jag frågar varför och Tomas försöker förklara det som är nästan obegripligt.

– Det finns någon som har velat någonting med mig hela tiden, men jag har inte förstått det. Så en dag för ungefär tre år sedan började jag själv gå i kyrkan med mitt yngsta barnbarn och då började jag läsa i min lilla fickbibel. Och den tog mig så hårt att jag

inte kunde låta bli.

Jag smygläste den på rasterna, på toaletten, överallt. På arbetet gick jag undan och läste den. Och då tänkte jag att jag har ju något på gång här, något som jag inte kan stå emot.

När Gud kallar oss människor. Så kändes det för Tomas. Han kunde inte stå emot. Så

småningom blev det en ettårig bibelkurs på Hjälmareds folkhögskola, på domprostens rekommendation.

Barnatro och bibelskola

Tomas, som idag är 55 år, utstrålar stor energi och livsglädje. Hela tiden styr och guidar han Tova, hela tiden med ett leende. Jag frågar om han är omvänd.

– Jag har ju alltid haft en väldigt trygg barnatro och den har ju alltid funnits där. Jag vet inte om den är förändrad. Men jag har blivit tydlig, jag vågar gå ut med vad jag tycker.

– Året på bibelskolan var fantastiskt och efter det året tänkte jag att jag skulle vilja jobba inom kyrkan. Men samtidigt förstår jag ju att jag kanske är för färgstark för att kunna jobba i kyrkan.

Alla är vi celler i samma kropp

Men Tomas har haft överläggningar med sig själv. Vad är kyrkan egentligen? Och vem är han själv? Hans tankar har landat i att de ideella, som till exempel kyrkvårdarna, har en central roll att spela för kyrkan och för tron.

– Det är Jesus som är kyrkan. Han är huvudet. Vi övriga, alla var och en till mans, är som celler i en kropp och alla har sina nådegåvor och talanger. Ingen kroppsdel kan vara avundsjuk på en annan, för örat har sin uppgift och ögonen har sin.

– Vi får väl tro på de ideella, vi får väl tro på varandra. Är inte kyrkan att vara människa? Det här är ju kyrkan, det vi gör varje dag. Är det inte där det börjar, om vi ska vara föregångare ifrån kyrkans håll?

– Jag kan *vara* kyrkan som farfar eller morfar. Jag kan *vara* kyrkan i mitt arbete. Vi är alla celler i Jesu kropp.

Det är som en bikupa, där bina är en enda superorganism.

– Som kyrkvård har jag ju fått min kyrka.

Bra att inte vara anställd

En bra sak med att vara just kyrkvård är att man inte är anställd, menar Tomas. Man är där på ideell basis. Då är det inte samma stress som för en anställd, som kanske måste vidare till nästa kyrka när gudstjänsten är slut.

– Det är min stora glädje; jag har ingen

stress, för jag är här av fri vilja och jag kan stanna hur länge jag vill. Jag behöver inte packa ihop mina grejor och skynda mig i väg till nästa kyrka. Visst är det stort?

– Och när man känner den där glädjen... det hade blivit fel om jag skulle ha lön ifrån

kyrkan. Hur skulle jag kunna vara jag då?

Stor tacksamhet

Tomas känner verkligen stor tacksamhet för att just han får vara ett av Guds många verktyg på jorden.

– Jag har blivit 55 år och känner mig tacksam. Just tacksamhet är ett ord som jag använder varje dag. Och det kan ju kanske vara stötande för en del att höra, för jag har ju massor av problem. Men i de problemen så kan jag ändå se detta som gör mig tacksam. Och det följer med ett sådant ljus, att jag känner mig buren, i alla situationer. Även när jag inte vet hur saker och ting ska sluta, så bekymrar jag mig inte, avslu-

tar Tomas och lämnar oss med intrycket av sin ärliga klarblå blick och sitt varma, trygga leende.



↑ Tomas och Tova i Västra Gerums kyrka. Tova har Angelmans Syndrom, vilket innebär att hon har en mutation på kromosom 15. Tomas är Tovas personliga assistent och uttrycker stor tacksamhet för att få umgås med Tova, som lever i nuet och ser världen med andra ögon.

Jag tar farväl av Tomas och Tova. Jag är berörd av mötet. Den energi, ärlighet och glädje som strömmar från den nya kyrkvården i Västra Gerums och Marums kyrkor smittar och när jag sätter mig i bilen och summerar mina intryck kan jag inte låta bli att tänka på de klassiska raderna från bibeln: *Herrens vägar är outgrundliga.* ■



↑ Biskop Åke knackar på porten med sin kräkla. Det är dags att återöppna Varnhems klosterkyrka.



↑ Många engagerade frivilliga skapade tillsammans glädje och härlig stämning.

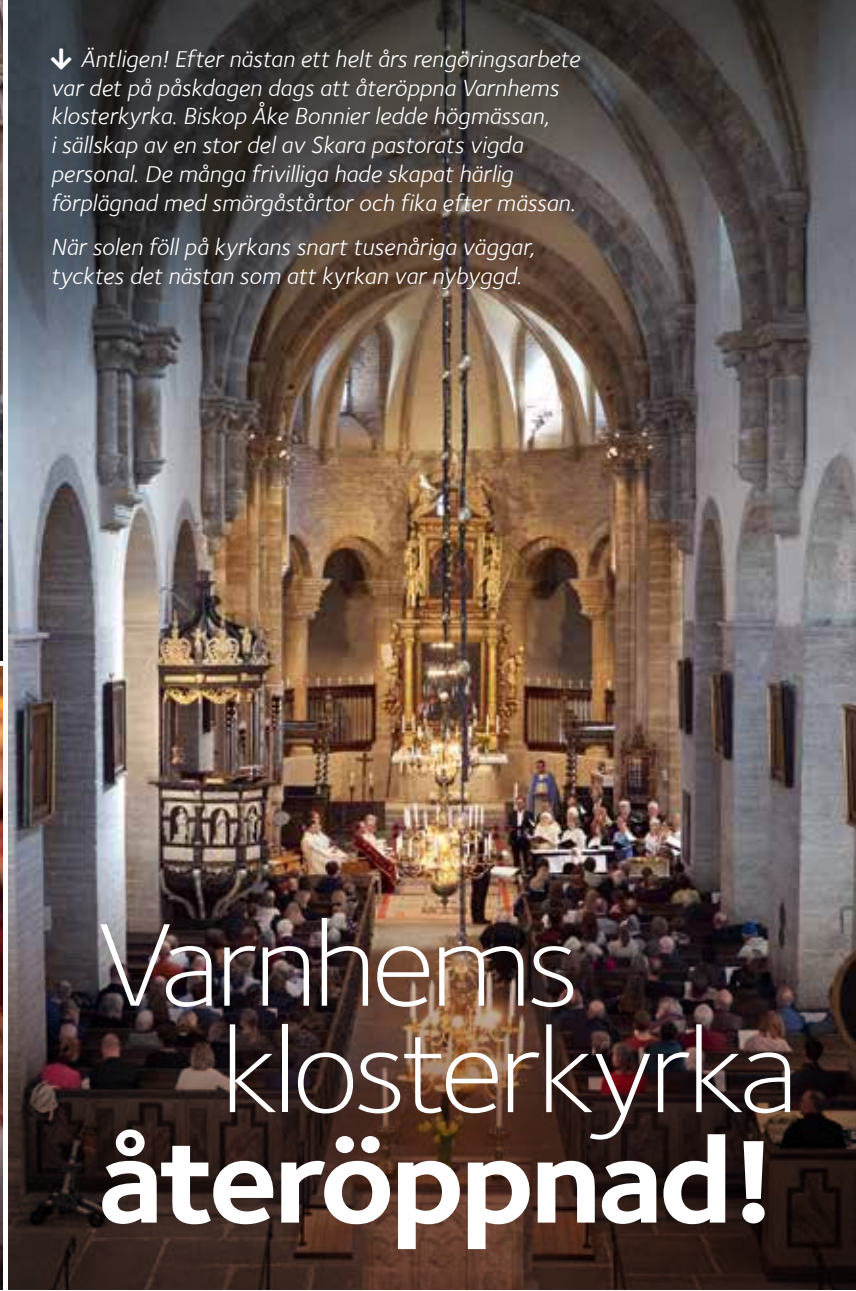


→ Under påskdagen invigdes även den nya bokhandeln av självaste Birger jarl, gestaltad av Magnus Gunnarsson.

Samtliga bilder: John Fehriores

↓ Äntligen! Efter nästan ett helt års rengöringsarbete var det på påskdagen dags att återöppna Varnhems klosterkyrka. Biskop Åke Bonnier ledde högmässan, i sällskap av en stor del av Skara pastorats vigda personal. De många frivilliga hade skapat härlig förplägnad med smörgåstårter och fika efter mässan.

När solen föll på kyrkans snart tusenåriga väggar, tycktes det nästan som att kyrkan var nybyggd.



Varnhems klosterkyrka återöppnad!



→ En rymlig och ändamålsenlig bokhandel finns nu bakom klosterkyrkan.



Mot nya mål

Text & foto: John Fahlnaes

*Vi hälsar en ny medarbetare välkommen till Skara pastorat, samtidigt som vi önskar en mycket kär medarbetare lycka till på nästa uppdrag. Vi träffade Carl Eric Ericsson och Anna Thyr under domkyrkans valv för att tala om **framtiden, förväntningar** och om att känna sig **kallad**.*

Carl Eric prästvigdes för bara ett år sedan och har sedan dess gjort sitt adjunksår, första året som präst, i Skara pastorat. När en tjänst nu blev ledig valde Carl Eric Ericsson till vår stora glädje att stanna kvar i pastoratet. Här kommer han att arbeta med barn, konfirmand och ungdomar och även tjänstgöra på gudstjänster i domkyrkan.

Vill ge unga vad han själv fått

Jag frågar Carl Eric vad som är mest lockande med att arbeta med just barn, ungdomar och konfirmander.

– För min egen del var konfirmationstiden

väldigt viktig. Jag fick ett sammanhang i kyrkan, jag fick lära känna andra som också var troende. Jag fick ett språk och ett sammanhang för vad jag hade känt och trott innan, men som jag inte riktigt kunde sätta ord på. Min konfirmationstid gav mig de verktygen och även ett språk för bön. Efter konfirmationen blev jag tagen i anspråk som ungdomsledare i min församling där jag är uppvuxen, och det innebar att jag hittade en plats i kyrkan och kunde växa i min tro och växa som människa. För mig har det betytt väldigt mycket och jag vill ju hjälpa andra ungdomar, andra konfirmander, att upptäcka samma sak som jag fick upptäcka.

Ungdomar håller Anna ung i sinnet

Anna Thyrs har i många år varit ett kärt ansikte i pastoratet och precis som Carl Eric brinner hon för arbetet med barn, ungdomar och konfirmander. Vad är Annas drivkraft att arbeta med unga människor?

– Det är fantastiskt när man vinner ungdomars förtroende och får gå en liten bit på deras väg. Ungdomar håller mig levande och kvar i nuet och jag blir tvungen att fundera på hur man förklarar kristen tro på ett begripligt sätt. Jag får använda min fantasi, en av de gåvor jag är mest tacksam för. Det håller mig ung i sinnet, säger Anna.

Vill ge tillbaka vad han själv fått

Carl Eric har arbetat mycket med konfirmander under sin studietid och berättar om glädjen att få se unga människor växa.

– Ibland har jag mött konfirmander som är blyga och tillbakadragna när de kommer på den första konfirmandträffen. Så får jag följa den personen under konfirmationstiden och kanske fortsätter de efter konfirmationen att vara engagerade som ungdomsledare. Då får jag följa hur den personen växer som människa och i sitt uppdrag. Jag har idag tidigare konfirmander som nu pluggar till lärare, eftersom de brinner för undervisning och jag blir så himla glad varje gång jag läser på sociala medier att någon av mina gamla konfirmander har hittat sin grej! Det gör mig stolt, säger Carl Eric.

– Och sen hör de av sig när de ska gifta sig eller döpa sina barn och man får följa dem en liten bit till, flickor Anna in.

Aldrig långtråkigt att vara präst

Jag frågar Carl Eric och Anna vad som är mest stimulerande med att arbeta som präst.

– Just att man får möta människor, att få

vara närvarande i livets alla skeden. Och att både livet och döden är närvarande i yrket. Man kan gå direkt från en begravning till en konfirmandträff, förklarar Carl Eric.

– Jag håller med dig! säger Anna med eftertryck. Det blir aldrig långtråkigt att vara präst. Det är oerhört intressant. Framför allt alla genuina möten och samtal med människor.

Därför valde Carl Eric Skara

När man går in i något nytt har man förstas förväntningar och förhoppningar och jag frågar Carl Eric hur han känner inför sin nya uppgift.

– Jag ser fram mot att få arbeta i Skara domkyrka, denna vackra katedral, och få dela gudstjänstlivet här med församlingen. Men jag ser också väldigt mycket fram mot att få bli en del av domkyrkoförsamlingens team för barn och unga, att få arbeta tillsammans med alla andra duktiga kollegor som finns i pastoratet. Att få vara en del av arbetet som redan finns och även själv få bidra med utveckling.

När man vigs till präst blir man utplacerad till tjänst i en församling under ett så kallat pastorsadjunksår. Carl Eric har sedan sin prästvigning i juni förra året arbetat i Valle församling. Hur kommer det sig att han valde att söka tjänst i Skara pastorat efter sitt adjunksår?

– Jag har trivts så otroligt bra i hela pastoratet. Dels är det så trevliga och duktiga kollegor här, men jag har dessutom mött så många trevliga och positiva församlingsbor!

– Sen tycker jag att min nya tjänst är den bästa av alla världar, en kombination av gudstjänstliv i domkyrkan och ett tydligt fokus på barn, konfirmander och ungdomar – mina favoritområden!

Det tar Anna med sig från Skara

Anna har ju valt Skara i många år. Nu, när det blivit dags att gå vidare till ny tjänst i Skövde, vad tar hon då med sig från åren i Skara?

– Oj! Massor! Så mycket roligt jag har haft under de åtta år jag har varit här. Jag tar med mig glädjen och den levande församlingsgemenskapen i Skara domkyrkoförsamling och jag är oerhört tacksam för allt jag fått här. Men jag flyttar ju inte utan bor kvar i Skara pastorat, på vår lilla gård i Skånings-Åsaka. Jag försvinner inte från domkyrkan, utan kommer tvärtom komma och lyssna på Carl Eric och fira gudstjänst här, säger Anna med ett stort leende. Hon berättar att det inte var något lätt val att sluta.

– Men Carl Eric gör det lättare för mig. Att jag vet att han kommer efter är en stor glädje och lättnad. Det är ju alltid svårt att lämna någonting, men det här kommer att bli så bra!

Anna fortsätter med undervisning

I Skövde har Anna fått en tjänst som liknar den hon har idag.

– Jag kommer att arbeta med lärande och undervisning, något som ju alltid legat mig varmt om hjärtat och nära vem jag är. Jag kommer att fortsätta möta konfirmander, barn och unga. Jag kommer även att ha gudstjänster, framför allt i S:ta Helena kyrka i Skövde. Det finns också ett team som arbetar på högskolan i Skövde och jag kommer att vara med och utveckla samarbetet där – jättespännande!

Det finns även en tanke om att Anna kanske ska arbeta lite mot kulturen i Skövde när hon hinner med det.

– Kan man mötas och predika på fler sätt än bara med ord så är det en utmaning jag

gärna jobbar med, och det är ju också något jag gjort en del här i domkyrkan också.

Vad är det att vara kallad?

Just den där starka inre drivkraften som både Carl Eric och Anna bär inom sig är något man i kyrkans värld omtalar som "kallelse". Att vara kallad till präst eller diakon. Men hur känns det att vara kallad?

– Det är som att man har någonting inom sig som lockar och pockar och som man till slut inte kan värja sig emot, utan man måste säga ja, säger Anna.

Carl Eric berättar hur Martin Luther skriver att alla människor är kallade till någonting.

– Jag tror verkligen att Gud kallar alla människor till en uppgift i sin skapelse. Jag tänker att man alltid är kallad, även om man inte är präst eller diakon. Det kan vara precis vad som helst, att köra buss eller att arbeta i hemtjänsten. Sen tror jag att det kan vara olika lätt eller svårt att känna att man hittat sin kallelse. Men den finns!

– Samtidigt är det inte ett vanligt jobb att vara i kyrkans tjänst, tillägger Anna.

– Vi är präster 24/7, brukar biskop Åke säga. Det går inte liksom att bara ta på sig prästskjortan och så är man präst. Man lever och andas hela tiden sin kallelse som präst. Jag tror inte att någon som studerar för att bli präst nuförtiden gör det för att få makt eller status, för så fungerar inte prästyrket längre. Om man går in i en tjänst i kyrkan behöver man överväga att det är på allvar, lite "på liv och död".

– Sen ska man inte jobba dygnet runt; kom ihåg det Carl Eric, säger Anna och skrattar när hon ger sin käre vän och yngre kollega ett gott råd. Vi tror att båda kommer att stortrivas i sina nya roller och önskar båda ett stort lycka till på färden. ■



De sista överlevarna

Ingen bör missa Sanna Sjöswärds fotoutställning i sommar, med berättelser från några av de sista överlevarna från förintelsen.

I sommar visar fotografen och författaren Sanna Sjöswärd sin fotoutställning *Fading Stories* i Skara domkyrka. Hjärtskärande ögonvittnesskildringar från förintelsen under andra världskriget förmedlas via Sannas fotografier och texter och vi får möta ett tjugotal av de sista överlevarna.

– Jag ville uppsöka Förintelsens överlevande för att intervju dem, för att få dessa ögonvittnens beskrivningar, tankar och upplevelser nedtecknade både i bild, vittnesmål och citat, berättar Sanna.

– Vi tror oss känna till andra världskrigets fador och *Förintelsen* – det största massmord som någonsin utförts mot speciella folkgrupper och individer. Så är inte fallet!

Vi lurar oss själva om vi tror det och det är oerhört farligt för framtiden!

Sanna berättar att det är särskilt viktigt att nå ut till unga människor.

– Att nå våra ungdomar och berätta sanningen har känts extra viktigt för mig eftersom vi vet, att den skrämmande nog förnekas av somliga. Hela syftet med utställningen och arbetet med *Fading Stories* är att föra minnet av Förintelsen vidare till nya generationer, sprida kunskap samt verka mot förnekandet av Förintelsen, nynazism, antisemitism, rasdiskriminering och främlingshat i samhället, nu och för alla tider.

Utställningen pågår i Skara domkyrka mellan 19/6 och 7/8. ■

Församlingsresa!

✦ Ardala församling arrangerar en församlingsresa till Habo.

Tid: Söndag 25/9, kl 08.30–18.00

Hålltider:

08.30 Start, Sankta Annagården, Ardala

11.00 Gudstjänst i Gustav Adolfs kyrka

12.30 Lunch i Holmenstugan

15.00 Guidning vid Habo kyrka

ca 18.00 Hemma i Ardala

Kostnad: 100 kronor.

Anmälan: senast 12/9

till Pernilla Ericson,

pernilla.ericson@svenskakyrkan.se

Välkommen med! ■



Foto: John Fahlnaes

Guidning i Varnhems klosterkyrka

✦ Välkommen på trevliga och lärorika guidningar i Varnhems klosterkyrka. Guidningen utgår vid gudstjänster och kyrkliga handlingar. För övriga aktiviteter i området, se www.varnhem.se

Kostnad: 50 kr/person, barn upp till 15 år gratis.

Tid: 27/6–21/8 kl 11.00 och 14.00.

Plats: Varnhems klosterkyrka ■

Historisk gudstjänst i Öglunda kyrka

✦ Ta chansen och var med när vi firar historisk gudstjänst enligt 1811 års kyrkohandbok. Kom gärna i tidsenliga kläder!

Tid: Söndag 4/9 kl 11.00

Plats: Öglunda kyrka ■

Helgmålsböner

✦ I Norra Lundby kyrka och Skånings-Åsaka kyrka samlas vi till helgsmål under hela sommaren. Varmt välkommen!

Plats: Norra Lundby kyrka

Tider: 4/6, 2/7, 6/8, 3/9 kl 16.00

Plats: Skånings-Åsaka kyrka

Tider: 18/6, 16/7, 20/8 kl 18.00 ■



Foto: John Fahlnaes

Bibelsamtal kring Lukasevangeliet

✦ Välkommen till bibelsamtal i Sankta Annagården i Ardala under några kvällar i höst.

• 8/9 kl 19.00: *Lukasevangeliet kapitel 1-8*

• 13/10 kl 19.00: *Lukasevangeliet kapitel 9-17*

• 10/11 kl 19.00: *Lukasevangeliet kapitel 18-24*

Ingen anmälan. Läs gärna angivna kapitel i Lukasevangeliet innan vi ses. ■

Tidningen Framtidstro distribueras som ODR samhällsinformation till alla hushåll i Skara pastorat.

Ansvarig utgivare: Robert Lorentzon, domprost, robert.lorentzon@svenskakyrkan.se

Projektkoordinator/redaktör: John Fahlnaes, Åttonde Huset AB, john.fahlnaes@svenskakyrkan.se

Bild omslag: Flyktingar från Ukraina på Stora Ekeberg, se reportage i tidningen. Fotograf, John Fahlnaes

Kontakt, pastoratet: Skara pastorat, Malmgatan 3, 532 31 Skara. Telefon, expedition: 0511-265 00

Hemsida: Ibland ändras tider och platser i pastoratets gudstjänster, konserter, möten och andra evenemang. För aktuell information, se vår hemsida www.svenskakyrkan.se/skara



Illustration: Adobe Stock / Kirtikom Ph.

Stor och Liten i Valle

✂ Svenska kyrkans öppna förskola är en mötesplats för barn i 0 till 5-årsåldern och deras föräldrar. Ingen anmälan. Välkommen när det passar dig och dina barn! Höstterminen startar under vecka 35.

Plats: Varnhemsgården

Tid: tisdagar kl 09.00–12.00

Plats: Axvalls församlingshem

Tid: torsdagar kl 09.00–12.00

För mer information se hemsidan:

www.svenskakyrkan.se/skara

Eller Instagram: @valleforsamling

Eller Facebook:

- Svenska kyrkan, Valle församling – Axvallsområdet.
- Svenska kyrkan, Valle församling – Varnhem, Eggby, Öglundaområdet. ■

Sommaröppna kyrkor

Under sommaren är flera av pastoratets kyrkor öppna dagligen. Välkommen in för ett besök och en stilla stund!

Skara domkyrka: 1/6–31/8 kl 9–18, övriga året kl 9–16.

Varnhems klosterkyrka: 18/4–30/9 kl 10–17, 1/10–31/10 kl 11–16.

Norra Vings kyrka: 1/7–31/10 kl 8–19

Skärvs kyrka: 1/7–31/10 kl 8–19

Öglunda kyrka: 1/7–31/10 kl 8–19

Eggby kyrka är stängd.

Bjärklunda kyrka: 27/6–7/8 kl 9–18

Västra Gerums kyrka: 20–26/6 kl 9–18

Händene kyrka: 4–31/7 kl 10–18

Marums kyrka: 1/4–31/10 kl 8–19

Skallmeja kyrka: 27/6–24/7 kl 9–18

Vinköls kyrka: 1/4–31/10 kl 8–19



Foto: John Edhqvist

Sommarmusik i Varnhems klosterkyrka

30/6 kl 19.30 – "Från medeltid till nutid", Karin Nelson, orgel.

4/8 kl 19.30 – "Nordiska sommarhälsningar", BrassUnit, brasskvintett.

17/9 kl 19.30 – Nikolaikören, Halmstad.

Valle baroque

11–14 augusti gästas pastoratet återigen av barockfestivalen Valle baroque. Konserter ges bland annat i Varnhems klosterkyrka och i Skara domkyrka. För mer information se www.vallebaroque.se.

Sommarmusik i Ardala och Valle

Norra Vings kyrka

19/6 kl 19.00 – Musik i sommarkväll: "Allting har sin tid", Emelie Levin, sång och Brita Söderberg, piano.

Marums kyrka

3/7 kl 18.00 – Sommarmusik: Ida Höög, blockflöjter.

Skärvs kyrka

3/7 kl 19.00 – Musik i sommarkväll: "Från Chess till Duvemåla", Hanna Åberg, Stina Andersson och Gustaf Johansson, sång, piano, klarinett och dragspel.

Stenums kyrka

17/7 kl 19.00 – Musik i sommarkväll: "Musik i folkton med Magnus och Jon", Magnus Jonsson och Jon Sirén, fiol, dragspel, durspel och sång.

Händene kyrka

31/7 kl 18.00 – Sommarmusik: Ulrika och Claes Mörner, sång.

Öglunda kyrka

31/7 kl 19.00 – Musik i sommarkväll: "Musik i folkton", Anna Dahlgren och Emanuel Carlsson, fiol, nyckelharpa, piano och orgel.

Västra Gerums kyrka

7/8 kl 18.00 – Sommarmusik, Duo Fiano. Ulla Stern fiol och Lena Öberg piano.

Skärvs kyrka

28/8 kl 19.00 – Musik i sommarkväll: "Från polska till koral – folkliga sommarterner med Trinning", Trinning.



Foto: Ukrainian Police Department Press Service /AP/TT/ikon


Hjälp Ukraina!

Svenska kyrkan är en del av ett globalt nätverk av kristna kyrkor. Därför kan vi hjälpa, snabbt och effektivt. Vår kanal heter Act Svenska kyrkan. Nu handlar det om krigets offer i Ukraina.

Kriget i Ukraina har lett till den allvarligaste säkerhetspolitiska situationen sedan andra världskriget. Rysslands invasion av Ukraina är ett brott mot allt det som Europa sedan andra världskriget kämpat för att upprätthålla – demokrati, respekt för mänskliga rättigheter, internationella överenskommelser och konventioner. Konflikten drabbar många och miljoner människor är nu på flykt undan kriget.

Act Svenska kyrkan arbetar nu

act

Svenska kyrkan 

Vill du bidra?

Swisha din gåva till:

900 1223.

Skriv AKUT i meddelandefältet

tillsammans med lokala kyrkor både i Ukraina och i grannländerna. Via de globala ekumeniska allianserna kan Act Svenska kyrkan ge professionellt och samordnat stöd till människor på flykt.

Vi lever alla under samma himmel och vi delar samma jord. Det är med smärta vi återigen erfar att när en kroppsdel lider, så lider också de andra. Act Svenska

kyrkan finns på plats genom ACT-alliansen för stötta människor med bland annat mat, vatten, hygienartiklar och tillfälliga sovplatser. Tack för din gåva! ■